

4. Met het derde middel in hogere voorziening betoogt rekwirant dat het Gerecht blijkt heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door te verklaren dat in de motivering van het litigieuze besluit diende te worden uiteengezet op welke wijze iedere (negatieve) aantekening een invloed heeft gehad op de punten die voor elk sub-criterium en onderdeel van het bestek werden toegekend, en het aldus met betrekking tot de motiveringsplicht strengere vereisten heeft opgelegd dan die welke voortvloeien uit vaste rechtspraak van het Hof. Bijgevolg heeft het Gerecht blijkt gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door het litigieuze besluit nietig te verklaren wegens schending van artikel 100, lid 2, van het algemeen financieel reglement, gelezen in samenhang met artikel 296, tweede alinea, VWEU.
5. Met het vierde middel in hogere voorziening voert rekwirant aan dat het Gerecht blijkt heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting doordat het schadevergoeding heeft toegekend aan de eerste verzoekende partij in eerste aanleg, terwijl niet was voldaan een van de cumulatieve voorwaarden voor het bestaan van de niet-contractuele aansprakelijkheid van de EU-instellingen (namelijk dat sprake was van onrechtmatige gedragingen). Subsidiair stelt rekwirant dat, zelfs indien de hogere voorziening enkel op basis van het eerste door hem aangevoerde middel zou worden toegewezen, het bestreden arrest hoe dan ook dient te worden vernietigd voor zover daarbij de verplichting is opgelegd om schadevergoeding te betalen, aangezien in dit geval niet het bewijs is geleverd van een causaal verband tussen het vermeende onrechtmatige gedrag (een kennelijke beoordelingsfout en ontoereikende motivering) en de beweerdelijk geleden schade. Meer subsidiair betoogt rekwirant dat het Gerecht blijkt heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting doordat het schadevergoeding heeft toegekend wegens het verlies van een kans, aangezien het verlenen van schadevergoeding op die grondslag niet kan worden beschouwd als een algemeen beginsel dat de rechtsstelsels van de lidstaten gemeen hebben, en die toekenning dus schending oplevert van de desbetreffende uitdrukkelijke bepaling van artikel 340 VWEU.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof (Duitsland) op 14 juli 2016 — Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne/Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG Süd

(Zaak C-393/16)

(2016/C 402/18)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne

Verwerende partij: Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG Süd

Interveniërende partij: Galana N.V.

Prejudiciële vragen

- 1) Moeten artikel 118 quaterdecies, lid 2, onder a), ii), van verordening (EG) nr. 1234/2007⁽¹⁾ en artikel 103, lid 2, onder a), ii), van verordening (EU) nr. 1308/2013⁽²⁾ aldus worden uitgelegd dat zij ook van toepassing zijn wanneer de beschermde oorsprongsbenaming wordt gebruikt als deel van een benaming voor een levensmiddel dat niet in overeenstemming is met het productdossier, maar waaraan een ingrediënt is toegevoegd dat in overeenstemming is met het productdossier?
- 2) Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord:

Moeten artikel 118 quaterdecies, lid 2, onder a), ii), van verordening (EG) nr. 1234/2007 en artikel 103, lid 2, onder a), ii), van verordening (EU) nr. 1308/2013 aldus worden uitgelegd dat het gebruik van een beschermde oorsprongsbenaming als deel van een benaming voor een levensmiddel dat niet in overeenstemming is met het productdossier, maar waaraan een ingrediënt is toegevoegd dat in overeenstemming is met het productdossier, neerkomt op het uitbuiten van de reputatie van de oorsprongsbenaming wanneer de benaming van het levensmiddel overeenkomt met de bij het relevante publiek gebruikelijke benaming en het ingrediënt in voldoende hoeveelheid werd toegevoegd teneinde het product een essentieel kenmerk te verlenen?
- 3) Moeten artikel 118 quaterdecies, lid 2, onder b), van verordening (EG) nr. 1234/2007 en artikel 103, lid 2, onder b), van verordening (EU) nr. 1308/2013 aldus worden uitgelegd dat het gebruik van een beschermde oorsprongsbenaming onder de in de tweede prejudiciële vraag beschreven omstandigheden misbruik, nabootsing of voorstelling oplevert?

- 4) Moeten artikel 118 quaterdecies, lid 2, onder c), van verordening (EG) nr. 1234/2007 en artikel 103, lid 2, onder c), van verordening (EU) nr. 1308/2013 aldus worden uitgelegd dat zij alleen van toepassing zijn op onjuiste of misleidende aanduidingen die bij het relevante publiek aanleiding kunnen geven tot misverstanden over de geografische herkomst van een product?

- ⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1234/2007 van de Raad van 22 oktober 2007 houdende een gemeenschappelijke ordening van de landbouwmarkten en specifieke bepalingen voor een aantal landbouwproducten (Integrale-GMO-verordening) (PB L 299, blz. 1).
- ⁽²⁾ Verordening (EU) nr. 1308/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 tot vaststelling van een gemeenschappelijke ordening van de markten voor landbouwproducten en tot intrekking van de verordeningen (EEG) nr. 922/72, (EEG) nr. 234/79, (EG) nr. 1037/2001 en (EG) nr. 1234/2007 (PB L 347, blz. 671).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberste Gerichtshof (Oostenrijk) op 1 augustus 2016 — Hansruedi Raimund/Michaela Aigner

(Zaak C-425/16)

(2016/C 402/19)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Oberster Gerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Hansruedi Raimund

Verwerende partij: Michaela Aigner

Prejudiciële vragen

- 1) Mag een vordering wegens inbreuk op een Uniemerk [artikel 96, onder a), van verordening (EG) nr. 207/2009 ⁽¹⁾, in de versie van verordening (EU) nr. 2015/2424] worden afgewezen op grond dat de aanvraag van het merk te kwader trouw was [artikel 52, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009, in de versie van verordening (EU) nr. 2015/2424], wanneer de gedaagde op deze grond weliswaar een reconventionele vordering tot nietigverklaring van het Uniemerk heeft ingesteld [artikel 99, lid 1, van verordening (EG) nr. 207/2009, in de versie van verordening (EU) nr. 2015/2424], maar de rechter op deze reconventionele vordering nog niet heeft beslist?
- 2) Zo nee, mag de rechter de vordering wegens inbreuk afwijzen op grond dat de aanvraag van het merk te kwader trouw was, wanneer hij minstens tegelijk de reconventionele vordering tot nietigverklaring toewijst, of moet hij met de beslissing op de vordering wegens inbreuk in ieder geval wachten tot de beslissing op de reconventionele vordering in kracht van gewijsde is gegaan?

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het gemeenschapsmerk, PB 2009, L 78, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Spanje) op 2 augustus 2016 — Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) en Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)/José Blanco Marqués

(Zaak C-431/16)

(2016/C 402/20)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León